

Culturile furajere in 2010

Descriere imagine:

Datorita importantei furajere este considerata o regiune de producție a furajelor furajere

Prelungirea sezonului rece si umiditatea foarte mare a solului sunt factori care pot influenta negativ productia de furaje din acest an. Situatia se agraveaza pe suprafetele de teren care nu au fost arate din toamna, iar apa provenita din topirea zapezii sau de la ploile cazute în ultima perioada, îngreuneaza si mai mult efectuarea rapida a lucrarilor de pregatire a patului germinativ în vederea semanatului.

Se poate aprecia ca pentru zonele de câmpie, dar si în unele zone colinare, semanatul în luna martie a plantelor furajere (care reprezinta 70% din total) nu se va mai putea realiza, mai ales în ceea ce priveste speciile de leguminoase perene (lucerna, trifoi, ghizdei), care se seamana, în mod normal, la început de martie.

Întârzierea semanatului pentru aceste plante constituie, în cele mai multe situatii, cauza principala a obtinerii unor culturi nereusite, din cauza neuniformitatii rasaririi, scaderii densitatii plantelor, a cresterii suprafetelor de "goluri" în cultura si a gradului ridicat de îmburuienare.

Structura alternativa pentru o primavara întârziata

În conditiile în care întârzierea semanatului culturilor din prima urgenta continua, se impune aplicarea unei alte strategii de ierarhizare a perioadelor de semanat a plantelor furajere, cu scopul asigurarii continue a furajelor verzi pentru animale, pe întreaga perioada de vegetatie. În acest sens, recomandam următoarea structura succesiva, pe acelasi teren:

? **semanatul de primavara** (atunci când condițiile climatice vor deveni favorabile pentru executarea lucrărilor de pregătire a solului) numai a plantelor furajere în cultura asociată (sub forma de borcaguri);

? **semanatul la sfârșitul primaverii** (20 aprilie-10 mai) a culturilor furajere mai rezistente la seceta și care pot asigura o mare parte din necesarul de furaj verde pe perioada verii;

? **semanatul la sfârșitul verii** începutul toamnei (20 august-10 septembrie) a culturilor furajere perene (lucerna, trifoi, pajisti semănate, raigras aristat, borcaguri de toamna).

În zonele de câmpie și de deal, unde condițiile de temperatură și umiditate sunt favorabile, se recomandă cultivarea leguminoaselor furajere perene și a pajistilor semănate în perioada 20 august-10 septembrie, mai devreme decât primavara, deoarece:

- o cultură perenă semănată primavara produce foarte puțin în primul an de vegetație, este foarte mult afectată de seceta de vară, iar gradul mare de îmburuienare scade densitatea și uniformitatea culturii;

- la culturile furajere semănate la începutul toamnei, scade puternic gradul de îmburuienare, plantele sunt mai puțin afectate de seceta, se realizează producții mari din primul an de vegetație, iar durata de folosință crește cu 1-2 ani.

Culturi furajere asociate

În cadrul culturilor furajere, semănate la sfârșitul primaverii (de regulă în perioada 20 aprilie-10 mai), se recomandă următoarele specii: porumb (masă verde, siloz), sorg, iarba de Sudan, hibridul sorg x iarba de Sudan, mei.

Pentru realizarea unei bune fermentații în timpul însilozării și a creșterii calității silozului, se recomandă cultura în asociație a porumbului pentru siloz (20-22 kg/ha) cu iarba de Sudan sau a hibridului sorg x iarba de Sudan (30-35 kg/ha).

Prin această cultură asociată se asigură creșterea conținutului de zahăruri solubile (foarte necesare în procesul de fermentație pentru formarea de acid lactic) de la 18-20% la 25-28%, se îmbunătățesc parametrii calitativi și organoleptici și se mărește durata de păstrare și folosire a silozului.

Din punct de vedere tehnologic, cultura asociată dintre porumb și iarba de Sudan (sau a hibridului dintre aceasta și sorg), se realizează prin semănatul alternativ al rândurilor acestor specii: un rând porumb - un rând iarba de Sudan, la distanță de 70 cm între rânduri, în funcție de lățimea mașinii de semănat.

BORCEAGURILE: RECOMANDARI DE CULTURA

Dintre culturile furajere asociate, cunoscute sub denumirea de borcaguri, cele mai apreciate în furajarea animalelor sunt: cultura de mazariche de primavara cu ovaz și cultura de mazare furajera cu ovaz (ovazul poate fi înlocuit cu orzoaica de primavara).

Din punct de vedere tehnologic, cele mai importante lucrari pentru realizarea unor culturi reusite de borceaguri sunt:

? un pat germinativ bine prelucrat pe adâncimea de 0-10 cm, executat cu grapa cu discuri sau cu combinatorul;

? daca umiditatea din sol este suficienta (cum este în aceasta primavara), nu se mai recomanda efectuarea lucrarii de tavalugire, nici înainte si nici dupa semanat;

? aplicarea unei doze de fertilizare de 200 kg/ha sub forma de îngrasaminte complexe (raport de 1:1:1), administrate înainte de semanat; pe terenurile fertilizate cu gunoi de grajd în ultimii doi ani, nu se mai aplica nici un fel de îngrasaminte;

? raportul dintre cele doua specii si normele de semanat se stabilesc în functie de modul de folosire a borceagurilor, astfel: daca cultura de borceag se foloseste ca masa verde proaspata sau pentru producerea fânului, se seamana 100-120 kg/ha mazariche si 40-50 kg/ha ovaz; pentru cultura destinata însilozarii, norma de semanat este de 120-150 kg/ha mazariche si 70-80 kg/ha ovaz; daca se seamana mazare furajera, norma de semanat la aceasta specie este cu 20% mai mare fata de mazariche, iar cantitatile de ovaz sunt identice.

? semantul se realizeaza la adâncimea de 3-4 cm, în doua directii: la început se seamana ovazul, iar perpendicular pe rândurile de ovaz se seamana mazarichea sau mazarea;

? recoltarea pentru folosirea ca masa verde sau fân se realizeaza la începutul înfloririi leguminoaselor, iar la culturile pentru însilozare, recoltarea se face la începutul formarii primelor pastai.

Nicoleta Dragomir